

Sygn. Akt. XVII AmE 92/05

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: SSO Wanda Czajkowska

Protokolant: apl. adw. Monika Kremky

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2006 roku w Warszawie

na rozprawie sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa W

„E” Spółki z o.o. w S

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o odmowę zatwierdzenia taryfy

na skutek odwołania Przedsiębiorstwa W

„E” Spółki

z o.o. w S

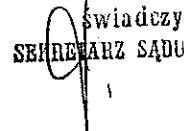
od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 11 sierpnia 2005r., nr DTA – 4211-77(15)2005/541/IV/KG

I. oddala odwołanie

SSO Wanda Czajkowska

Za zgodność z oryginałem
świadczy
SEKRETAZ SĄDU

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE) decyzją z dnia 11 sierpnia 2005r. nr DTA-4211-77(15)/2005/541/IV/KG odmówił zatwierdzenia przedstawionej przez Przedsiębiorstwo W 'E " Sp. z o.o. z siedzibą w S taryfy dla energii elektrycznej.

Wydając w/w decyzję Prezes UOKiK dokonał następujących ustaleń i ocen:

W dniu 14 marca 2005r. na wniosek Przedsiębiorstwa W „E " Sp. z o.o. w S (zw. przedsiębiorstwem energetycznym), posiadającego koncesję na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej nr PEE/120/541/U/OKA/99/BK/1/2/AS z dnia 12 marca 1999r. oraz koncesję na obrót energią elektryczną nr OEE/120/541/U/OKA/99/BK/1/2/AS z dnia 12 marca 1999r., Prezes URE wszczął postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia ustalonej przez Przedsiębiorstwo taryfy dla energii elektrycznej.

Prezes URE ocenił przedłożoną do zatwierdzenia taryfę w zakresie czy zapewnia pokrycie uzasadnionych kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych (art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne Dz. U. z 2003r. Nr 153, poz. 1504 ze zm.) oraz czy taryfa jest skalkulowana w sposób zapewniający ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen (art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne).

Prezes URE w wyniku tej oceny stwierdził, że przychód przedsiębiorstwa energetycznego (pokrywający planowane koszty) został ustalony na poziomie wyższym od uzasadnionego o co najmniej 100 tys. zł (około 10% ogółu kosztów) m.in. z powodu przyjęcia w kalkulacji cen i stawek opłat zawyżonych kosztów zakupu usług przesyłowych w części stałej oraz zawyżonych kosztów zakupu energii elektrycznej.

O powyższych stwierdzonych uchyleniach przedstawionej taryfy do zatwierdzenia Prezes URE zawiadomił przedsiębiorstwo energetyczne i wezwał

przedsiębiorstwo energetyczne do skorygowania i uzupełnienia wniosku o zatwierdzenie taryfy w zakresie w/w uchybień.

W szczególności w piśmie z dnia 8 czerwca 2005r. Prezes URE wskazał, że w przedłożonej do zatwierdzenia taryfie należy „dokonać ponownej kalkulacji cen i stawek opłat ze względu na fakt, iż koszty zakupu energii i usług przesyłowych na potrzeby odbiorców zostały skalkulowane w oparciu o nierzeczywiste dane dotyczące struktury strefowej oraz mocy” i „szczegółowego wyjaśnienia przyczyn znaczącego wzrostu kosztów własnych Przedsiębiorstwa – w pozycji „pozostałe usługi obce” tj. wyeliminowania kosztów nieuzasadnionych szacowanych w wysokości ponad 100 000 zł.

Ponieważ przedsiębiorstwo energetyczne nie udzieliło odpowiedzi ponownie wysłano (pismo z dnia 14 lipca 2005r.) o nadesłanie w/w wyjaśnień i informacji. Przedsiębiorstwo energetyczne nie udzieliło w/w informacji ani wyjaśnień, lecz wniosło o udzielenie terminu do 31 sierpnia 2005r. do złożenia tych wyjaśnień. Wniosek o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi uzasadniło urlopem pracownika.

Prezes URE nie uwzględnił w/w wniosku o przedłużenie terminu i uznał, że Przedsiębiorstwo energetyczne uchyla się od złożenia w/w informacji koniecznych do rozpoznania wniosku o zatwierdzenie taryfy.

Prezes URE ocenił, że przedłożona taryfa dla energii elektrycznej zawierająca wskazane wyżej nieprawidłowości została ustalona niezgodnie z art. 45 ust. 1 i 3 ustawy Prawo energetyczne i wobec tego odmówił jej zatwierdzenia.

Przedsiębiorstwo energetyczne złożyło odwołanie od tej decyzji i wniosło o jej uchylenie oraz zasądzenie kosztów procesu.

W odwołaniu przedsiębiorstwo energetyczne podniosło zarzuty naruszenia przy wydawaniu zaskarżonej decyzji przepisów kpa

tj.: art. 10 § 1

art. 77 § 1

art. 80

oraz zarzuciło, że kwestie zawyżenia kosztów zakupu usług przesyłowych w części stałej oraz zawyżonych kosztów zakupu energii elektrycznej były wielokrotnie

wyjaśniane przez przedsiębiorstwo energetyczne w trakcie postępowania administracyjnego, a wobec tego, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmuje odmienne stanowisko od pozwanego w w/w kwestiach do udzielenia odpowiedzi na wezwanie pozwanego (pismo z dnia 14 lipca 2005r.) niezbędny był udział pracownika, który był wówczas na urlopie a znającego dogłębnie zasady zużycia energii przez odbiorców.

Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na:

- przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej
- obrót energią elektryczną

pismem z dnia 9 marca 2005r. złożyło wniosek do Prezesa URE o zatwierdzenie taryfy dla energii elektrycznej informując, że stosuje taryfę zatwierdzoną decyzją Prezesa URE z dnia 18 grudnia 2003r.

Do wniosku o zatwierdzenie taryfy załączone zostało pełnomocnictwo z dnia 9 marca 2005r. Prezesa Zarządu przedsiębiorstwa energetycznego dla dwóch pracowników do reprezentowania i składania oświadczeń (w imieniu przedsiębiorstwa energetycznego) w trakcie postępowania administracyjnego związanego z zatwierdzeniem taryfy (k. 39 akt administracyjnych).

Prezes URE w powołaniu na przepisy art. 50 § 1, art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 wezwał przedsiębiorstwo energetyczne do złożenia wyjaśnień w celu ustalenia istotnych dla sprawy o zatwierdzenie taryfy okoliczności (wezwanie z dnia 18 marca 2005r., k. 70 akt administracyjnych, wezwanie z dnia 14 kwietnia 2005r., k. 111 akt administracyjnych, wezwanie z dnia 12 maja 2005r., k. 152 akt administracyjnych, wezwanie z dnia 8 czerwca 2005r., k. 160 akt administracyjnych).

W wezwaniu z dnia 8 czerwca 2005r. Prezes URE wezwał Przedsiębiorstwo energetyczne m. in. do dokonania ponownej kalkulacji cen i stawek opłat ze względu na fakt, iż koszty zakupu energii i usług przesyłowych na potrzeby odbiorców zostały skalkulowane w oparciu o nierzeczywiste dane dotyczące struktury strefowej oraz mocy, szczegółowego wyjaśnienia przyczyn znaczącego wzrostu kosztów własnych Przedsiębiorstwa – w pozycji „pozostałe usługi obce” – wzrost z 10,2 tys. zł w 2002r.

do 50 tys. zł w 2004r., sporządzenia symulacji płatności odbiorców również na wielkościach wykonanych w roku sprawozdawczym w terminie 7 dniowym od wezwania.

W odpowiedzi na to ostatnie wezwanie z 8 czerwca 2005r. przedsiębiorstwo energetyczne w piśmie z 21 czerwca 2005r. (k. 163 akt administracyjnych) złożyło wnioski o zawieszenie postępowania w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej z uwagi na wypowiedzenie umowy dzierżawy z dnia 1 września 2004r. przedsiębiorstwu energetycznemu przez właściciela urządzenia energetycznego.

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2005r. (doręczonym przedsiębiorstwu energetycznemu dnia 19 lipca 2005r., k. 220 akt administracyjnych) Prezes URE odmówił zawieszenia postępowania w sprawie zatwierdzenia taryfy. Prezes URE uzasadnił to rozstrzygnięcie oceną, że nie zostały spełnione wszystkie przesłanki (art. 98 § 1 kpa). Wg oceny Prezesa URE zawieszenie postępowania w sprawie o zatwierdzenie taryfy wydłużyłoby okres, w którym przedsiębiorstwo energetyczne działa bez zatwierdzonej taryfy (poprzednio zatwierdzona taryfa obowiązywała do 31 marca 2005r.) a to zagrażałoby interesowi przedsiębiorstwa i interesom odbiorców przez niego obsługiwanych. Zawieszenie postępowania zagrażałoby zatem interesowi społecznemu.

Prezes URE w dniu 14 lipca 2005r. (k. 218 akt administracyjnych) ponownie wezwał przedsiębiorstwo energetyczne w celu złożenia wyjaśnień określonych w piśmie z 8 czerwca 2005r. w terminie 7 dniowym od otrzymania tego wezwania.

Przedsiębiorstwo energetyczne nie złożyło zażalenia na postanowienie z dnia 14 lipca 2005r. o odmowie zawieszenia postępowania. Postanowienie Prezesa URE z 14 lipca 2005r. stało się prawomocne.

Przedsiębiorstwo energetyczne w odpowiedzi na wezwanie Prezesa URE (pismo z dnia 14 lipca 2005r.) pismem z dnia 26 lipca 2005r. (k. 221 akt administracyjnych) zwróciło się o przedłużenie terminu do udzielenia odpowiedzi na pismo z dnia 14 lipca 2005r. do dnia 31 sierpnia 2005r. Wniosek o przedłużenie terminu uzasadniło urlopem pracownika zajmującego się gospodarką energetyczną.

Prezes URE nie uwzględnił w/w wniosku o przedłużenie terminu do złożenia odpowiedzi na pismo z dnia 14 lipca 2005r., w dniu 11 sierpnia 2005r. wydał decyzję

rozstrzygającą sprawę. W uzasadnieniu decyzji Prezes URE wniosek przedsiębiorstwa energetycznego o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na pismo z dnia 14 lipca 2005r. ocenił jako umyślne przedłużanie postępowania i uchylanie się od skalkulowania taryfy zgodnie z zaleceniami otrzymanymi w toku postępowania o zatwierdzenie taryfy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Prezes URE jak trafnie podnosi przedsiębiorstwo energetyczne w odwołaniu był obowiązany przestrzegać przepisów art. 10 § 1 kpa, art. 77 § 1 kpa i art. 80 kpa przy rozpoznawaniu jego wniosku o zatwierdzenie taryfy dla energii elektrycznej. Zdaniem Sądu Prezes URE przy rozpoznawaniu tego wniosku nie naruszył w/w przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, w szczególności przy ocenie postępowania przedsiębiorstwa energetycznego przy realizacji żądań Prezesa URE zawartych w piśmie z dnia 8 czerwca 2005r. i następnie w piśmie z 14 lipca 2005r.

Przedsiębiorstwo energetyczne nie wykonało żądań Prezesa URE zawartych w piśmie jego z dnia 8 czerwca 2005r. – w odpowiedzi złożyło wniosek o zawieszenie postępowania a na postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania nie złożyło zażalenia.

Przedsiębiorstwo energetyczne na ponowne żądanie Prezesa URE zawarte w piśmie z 14 lipca 2005r. (dotyczyło tego samego żądania co w piśmie z dnia 8 czerwca 2005r.) złożyło wniosek o przedłużenie terminu do udzielenia odpowiedzi do 31 sierpnia 2005r. tj. do powrotu z urlopu pracownika zajmującego się tymi zagadnieniami.

W powyższej sytuacji a nadto mając na uwadze okoliczność, że już w marcu 2005r. przedsiębiorstwo energetyczne upoważniło dwóch swoich pracowników do reprezentacji i składania oświadczeń w postępowaniu związanym z zatwierdzeniem taryfy, należy podzielić ocenę Prezesa URE, że to przedsiębiorstwo energetyczne podejmowało czynności zmierzające do opóźnienia postępowania administracyjnego.

Przepisy kpa istotnie nakładają na Prezesa URE obowiązek podejmowania wszystkich czynności niezbędnych do wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 77 § 1 i art. 80 kpa) czyli zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Jednak

treść tych przepisów nie daje podstawy do wnioskowania, że organy administracji zobowiązane są do poszukiwania dowodów w sytuacji, gdy strona – mimo wezwania – srodków takich nie przedstawia uniemożliwiając zebranie całego materiału dowodowego. W niniejszej sprawie mamy właśnie taką sytuację. Przedsiębiorca energetyczny nie składał wyjaśnień koniecznych do rozpoznania jego wniosku o zatwierdzenie taryfy. Należy wskazać, że Prezes URE mimo niewykonania jego żądania z pisma z dnia 8 czerwca 2005r. przez przedsiębiorstwo energetyczne ponowił to żądanie w piśmie z 14 lipca 2005r. i mimo to przedsiębiorstwo energetyczne tego żądania nie wykonało.

Nie można zatem w konsekwencji uznać w tej sytuacji, że przedsiębiorca energetyczny nie miał zapewnionego udziału w postępowaniu.

Z tych względów i na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc odwołanie zostało oddalone.

O kosztach postępowania postanowiono stosownie do art. 98 kpc.

SSO Wanda Czajkowska

Za zgodność z oryginałem
świadczy
SEKRETARZ SĄDU